

[Elsebeth Kock-Petersen]

steren var jo også inde på, at man egentlig ikke havde haft så vældig stor succes med de kurser, og det kan da godt være, det ikke er muligt at finde den rigtige måde at lave det på. Men i hvert fald er et af de mest akutte problemer, hvordan vi får de voksne ledige kvinder videre i systemet.

Jeg vil slutte af med at sige, at jeg synes, det kunne være af betydning og interesse og forhåbentlig have en vis slagkraft, hvis vi herfra kunne være enige om, at vi meget gerne så, at arbejdsministeren fortalte arbejdsmarkedets parter, at vi faktisk synes, det er vigtigt, at de regler, Folketinget nu engang har vedtaget om ligeløn, også bliver ført ud i livet, at det er noget af det, der bliver prioriteret højt, og at andre ønsker og krav derfor må prioriteres lavere.

Men jeg er enig med forespørgerne i, at diskussionen om ligeløn mindre drejer sig om, hvordan familien vil indrette sig, om det er tvang eller tilbud. Det er da en helt klar retfærdighedshandling, som Folketinget jo også helt klart har tilkendegivet sin mening om, og derfor kan jeg helt bestemt godt forstå, at man er utålmodig og ikke vil vente så mange generationer længere, men ønsker, at der sker noget nu.

Annette Just (FP):

Vi i Fremskridtspartiet er så glade for, at der både er kvinder og mænd, og rødhårede og sorthårede, og der er tilmed nogle, der er helt blonde. Men når de går ud på arbejdsmarkedet, mener vi, de alle sammen er mennesker og skal betragtes som sådan. Det er ikke første gang, jeg står på denne talerstol og siger nogenlunde det samme.

Men nu er det kommet op én gang til, og det vil ikke komme bag på fru Lilli Gyldenkilde, når jeg nu siger, at jeg tror, den største fejltagelse i virkeligheden er, at vi beholder alle disse kvindeorganisationer. Vi beholder Kvindeligt Arbejderforbund, og vi har Ligestillingsrådet og alt det andet, der ligner det, og det er med til at ødelægge det, at vi alle sammen er mennesker, på arbejdsmarkedet. For jeg mener, at hvis vi kvinder går ind og arbejder på samme betingelser – og det er der ingen tvivl om at vi skal – så kan vi også forlange ligeløn. Det er vedtaget her i Folketinget, og det er der ingen der sætter spørgsmålstegn ved. (*Afbrydelse*). Så vidt jeg ved, er der ikke nogen, der sætter spørgsmålstegn ved, at der er vedtaget lige løn

for lige arbejde her i Folketinget; det tror jeg ikke på.

Men at sige, at vi skal have positiv særbehandling af den ene halvdel af menneskeheden – den, der hedder kvinder – mener jeg er fuldstændig forrykt, og det er vi i Fremskridtspartiet i hvert fald store modstandere af. Netop fordi vi har været modstandere af positiv særbehandling for kvinder, har vi været i den situation, at vi har haft flertal af kvinder i folketingsgruppen f.eks. Vi har masser af kvinder i organisationen hele vejen igennem; vi repræsenterer lige mange kvinder og mænd, og vi har aldrig nogen sinde gjort forskel på dem, for for os er de alle sammen mennesker.

Når fru Lilli Gyldenkilde siger, at der er et lille problem, vi lige skal have løst, nemlig det her med kvindeløn og kvindearbejde osv., vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg ikke mener, det er kvinder som sådan, man skal satse på at særbehandle. Man skal til gengæld respektere dem, og denne debat kører, så vidt jeg kan se, lige i den modsatte grøft. Man erkender, at kvinder ikke er ligeværdige, og det kan jeg slet ikke forstå at fru Lilli Gyldenkilde vil stå her og sige.

Nu ved jeg godt, det først er på torsdag, den endelige debat om barselorlov kommer, men når fru Lilli Gyldenkilde siger, at man med barselorlov så at sige vil tvinge mændene til at komme hjem og finde ud af, hvad det vil sige at passe børn i et par måneder eller tre, må jeg indrømme, at jeg giver fru Inger Stilling Pedersen fuldstændig ret. Det skal være et oplæg eller et tilbud. Det kan ikke være meningen, at vi skal tvinge nogen – hverken mand eller kvinde – til imod deres vilje at passe et barn, hvis de i deres egen familie er blevet enige om, at det skal være den anden.

Men én ting, som jeg mener fru Inger Stilling Pedersen også var inde på at Kristeligt Folkeparti ville arbejde for, nemlig at der blev ens pension til alle, hvad enten det er kvinder eller mænd, skal i hvert fald få vores fulde støtte. Det har vi stået for hele tiden.

Det korte af det lange er: Vi gør ikke forskel på, om det er kvinder eller mænd. For os er det alt sammen mennesker, og ih, hvor ville det klæde Folketinget, om I dog i det mindste ville give mig ret i det!